

HANUŠOVSKÝ HLAS

Infolist Rímskokatolíckej farnosti Nanebovzatia
Panny Márie Hanušovce nad Topľou - 04/2020

**Mimo Cirkvi nieta spásy...
a teda ani svätosti! A má to
veľmi logickú príčinu...**

KdE Je SVÄTOŠŤ MOŽNÁ?

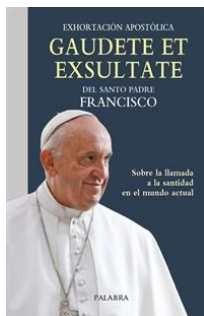
Zamyslenia nad exhortáciou *Gaudete
et exultate*, 3. Časť: body 5 – 9;

Je to ako v Popoluške: vydala sa za princa a stala sa z nej princezná, pretože sa stála účastnou na kráľovskom majestáte svojho manžela, princa. My sa zbožšťujeme rovnako: stávame sa „účastnými na Božej prirodzenosti“ (2 Pt 1,4), prijímame od Boha „účasť na jeho svätosti“ (Hebr 12,10), aby sme tak z Božej lásky, milosrdenstva a nepochopiteľnej prajnosti „účastou v Bohu sa ... [stali] milosťou tým, čím je Kristus svojou prirodzenosťou.“ (Sv. Ján Damascénsky) Hoci... povedané úplne presne, tieto dary sme nedostali my. Žiaden človek ich nedostal ako jednotlivec. Dostal ich niekto iný: Božia Popoluška, tá opravdivá, ktorou je Cirkev. Veľký starokresťanský teológ Origenes o nej práve tak píše, keď hovorí: „V minulosti bola neviestkou, no teraz je spojená s jedným čistým mužom, Kris-

tom, ako čistá panna.“ Hriech ju zvrhol, ponížil a pošpinil do popola tohto sveta. Ale „Kristus miluje Cirkev a seba samého vydal za ňu, ²⁶ aby ju posvätil očistným kúpeľom vody a slovom, ²⁷ aby si sám pripravil Cirkev slávnou, na ktorej niet škvrny ani vrásky, ani ničoho podobného, ale aby bola svätá

a nepoškrvená.“ (Ef 5,25-27) A potom, keď bola takto očistená a zachránená, Pavol hovorí, že „muž zanechá otca i matku a pripúta sa k svojej manželke a budú dvaja v jednom tele. Toto tajomstvo je veľké; ja hovorím o Kristovi a Cirkvi.“ (Ef 5,31-32) Od tej chvíle Kristus je Princom, Ženíchom a Manželom svojej Cirkvi a ona je Jeho

nevistou a manželkou (Zjv 21,9) a v Kristovi princeznou a kráľovnou Neba. A pretože byť manželmi znamená byť „jedným telom“ – tak sú aj Kristus a Jeho Nevesta Cirkev, ako o tom svedčí Písmo, že

sám Otec Krista „ustanovil nad všetkým za hlavu Cirkvi, ²³ ktorá je jeho telom, plnosťou toho, ktorý naplnia všetko vo všetkom.“ (Ef 1,22-23) Odvtedy platí to, čo kresťania vedeli od počiatku, že totiž „náš Vykupiteľ sa ukázal ako jedna osoba so svätou Cirkvou, ktorú si pridružil.“ (sv. Gregor Veľký, pápež) A tak, pretože je s Kristom jedno, je svätá ako On, je božská ako On. Áno, **Cirkev je zbož-**

štená, jediná zbožštená Kristovým božstvom a jediná svätá Kristovou svätosťou a jediná spasená Kristovou slávou – pretože ona a Kristus sú Jeden.

Ale čo potom my? **Ako je to s našou spásou?** My sa môžeme k Cirkvi alebo pridružiť – a byť spasení spolu s ňou; alebo sa k nej nepridružiť – a zostať zatratení mimo nej. Preto ju raní kresťania prirovnávali k Arche Noema, kde tiež platilo, že všetci v nej sa zachránili, všetci mimo nej zahynuli. Na toto nás upozorňuje pápež hneď v 6. bode, keď hovorí: „*Preto sa nik nespasí sám ako izolovaný jednotlivec.*“ Pred 500 rokmi si reformátori vymysleli, že spása je vec individuálna, že je to Ježiš Kristus ako „osobný“ Spasiteľ, ktorý zachraňuje jednotlivca – odtiaľ onen výraz „osobný“, čiže mňa ako osobu, ako individuum. „*Podľa Luthera kresťan stojí pred svojim Bohom sám, opierajúc sa len o svoju Bibliu.*“ (Karin Armstrongová). Často tomuto klamu podliehame aj my. Preto pápež opakuje to, čo vyjadril už Youcat, verzia KKC pre mladých ľudí, ktorý zdôrazňuje: „*Nikto sa nedostane do neba nejakou asociálnou cestou. Ten, kto myslí iba na seba a na spásu vlastnej duše, žije asociálne. Niečo také nie je mysliteľné ani v nebi ani na zemi.*“ (Youcat 122). **Ak chcem byť spasený, musím sa spasiť s Cirkvou a v Cirkvi. A ak sa chcem spasiť s Cirkvou a v Cirkvi, musím sa k nej pridružiť, stať sa jej súčasťou, pretože „mimo Cirkvi nie je spása“** (KKC 846).

Ako sa môžem k Cirkvi takto pridružiť? Pápež pokračuje:

„*Boh nás povoláva s tým, že berie do úvahy zložitú spleť medziosobných vzťahov, ktoré sa vytvárajú v ľudskom spoločenstve: Boh chcel vstúpiť do ľudovej dynamiky, do dynamiky ľudu.*“ (GE 6)

Cirkev je *communio sanctorum*, spoločenstvom svätých – spleťou

a sieťou vzťahov. Pridružiť sa k Cirkvi znamená vstúpiť do tejto siete vzťahov, stať sa súčasťou *veľkého obrazu*, ktorý maľuje Duch Svätý a ktorým na Tele Cirkvi spodobuje Tvár Ženícha Ježiša Krista. Každý z nás má v tejto sieti vzťahov a na tomto obraze svoje vlastné a nezastupiteľné dielo. Ako pápež vysvetľuje: „*V procesoch blahorečenia a svätorečenia sa berú do úvahy znaky hrdinstva v praktizovaní čnosti, odovzdanie života v mučeníctve, a tiež prípady, pri ktorých došlo k obetovaniu vlastného života za druhých, až po hranicu smrti,*“ (GE 5) ale súčasne „*Páči sa mi vidieť svätosť v ľude trpezlivého Boha: v rodičoch, ktorí s veľkou láskou vychovávajú svoje deti; v mužoch a ženách, ktorí pracujú, aby domov priniesli chlieb, v chorých... Je to mnoho ráz svätosť „vedľajších dverí“, tých, ktorí žijú medzi nami a sú odrazom Božej prítomnosti, alebo - aby som použil iný výraz - „strednej triedy svätosti.“*“ (GE 7). Tak, ako píše už Pavol (1Kor 12,18-25), niekedy je vonkajší prejav svätosti ohromujúci a sleduje ho pomaly celý svet ako u Jany z Arku, Matky Terezy či Jána Pavla II. Niekedy je navonok sotva viditeľný a všimne si ho len opár najbližších, ako u Chiary Luce Badano či Tita Zemana. Ale vždy je to jedna a tá istá svätosť Kristova, ktorá žiari z každého kresťana, ktorý sa Duchom necháva vtvkávať do pradiava vzťahov Nevesty Cirkvi, aby sa tak stal súčasťou Kristovej svätej Tváre, spodobenej v Tele Cirkvi. **Byť pridružený k Cirkvi teda znamená skutočne vstúpiť do jej spoločenstva, do jej konkrétnych medziludských vzťahov s konkrétnymi bratmi a sestrami v jej konkrétnom sprítomnení, ktorým je pre nás v praxi farnosť – tým, že žijeme a uskutočňujeme *spiritualitu spoločenstva*** podľa sv. Jána Pavla II., čiže „*zameralenie pohľadu srdca na tajomstvo tojediného Boha, ktorý v nás prebýva a ktorého svetlo treba vnímať aj na tvári bratov a sestier vedľa nás. ...schopnosť cítiť brata a sestru vo vie-*

re v hlbokej jednote tajomného tela - Cirkvi, čiže ako "niekoho, kto patrí ku mne", aby som vedel spolu s ním prežívať jeho radosti a jeho bolesti, uhádnúť jeho želania, postarať sa o jeho potreby a ponúknuť mu pravé a hlboké priateľstvo. ... schopnosť vidieť v druhom predovšetkým pozitívne prvky, aby sme ho prijímali a hodnotili ako Boží dar, a to nielen ako dar pre druhého, ktorý ho priamo prijal, ale aj ako "dar pre mňa". ... vedieť bratovi "urobiť miesto", niesť si vzájomne bremená (Gal 6,2) a premáhať egoistické pokušenia, ktoré nás neustále napádajú a budia rivalitu, karietizmus, nedôveru a žiarlivosť." (Novo millennio ineunte 43)

Nakoniec v bode 9 pápež píše: „Ale aj mimo Katolíckej cirkvi a v rozličných prostrediach Duch vzbudzuje „znaky svojej prítomnosti, ktoré pomáhajú Kristovým učeníkom“." Pripomína nám

tak bod KKC 838, ktorý hovorí: „Nespasí sa, hoci je začlenený do Cirkvi, kto nezotrvá v láske, lebo zostáva síce v lone Cirkvi, telom', ale nie ‚srdcom'." **Tí, ktorí hoci aj mimo viditeľného organizmu Kristovej katolíckej cirkvi vyznávajú katolícku vieru (hoci bez vlastnej viny nie úplne a nie dokonale) a žijú tak katolícky život ako najlepšie dokážu – zotrvávajú „v láske“ a sú teda opravdivo spojení s Cirkvou a v nej a skrze ňu dosahujú aj Boží dar svätosti a spásy.** Na rozdiel od tých, ktorí síce formálne v organizme Cirkvi akože sú – ‚chodia do kostola' a , majú na poriadku' sviatosti, ako sa to hovorí – ale nie sú v láske votkaní do jej spoločenstva, reálne „nezotrvávajú v láske“ Cirkvi, stoja bokom. Ostávajú tak mimo spoločenstva Cirkvi – a teda aj mimo jej svätosti, Daru, ktorý Pán daroval svojej Neveste a všetkým v nej v jeden Ľud zjednoteným.

Program bohoslužieb od 17.02.2020 – 23.02.2020

	liturgický kal.	miesto	čas	úmysel
Pondelok 17.02.		Babie	17:15	ZBP Ján, Lea
		Hanušovce	18:00	ZBP a dary DŠv. Daniela
Utorok 18.02.		Pavlovce	06:30	ZBP pre Vincentov a Kristínu
		Hanušovce	07:00	+ Robert
Streda 19.02.		Radvanovce	17:15	+ členov rodiny Michala Feča
		Hanušovce	18:00	+ Zlatica, Pavol
Štvrtok 20.02.		Medzianky	17:15	ZBP a ochranu Panny Márie pre Jozefa
		Hanušovce	18:00	ZBP a potrebné milosti pre Marianu
Piatok 21.02.		Pavlovce	17:30	+ Tomáš, Veronika, Štefan
		Hanušovce	18:00	+ Mária Staškovičová, 1. výr.
Sobota 22.02.	Katedra svätého Petra, apoštola	Radvanovce	18:00	Za farnosť
		Hanušovce	18:00	ZA ctiteľov sv. Charbela

Nedeľa 23.02.	7. nedeľa v cezročnom období	Hanušovce	07:30	Za potrebné milosti Eva a Martin
		Babie	09:00	+ Jozef a Zuzana
		Pavlovce	09:00	+ Helena, 1. výr.
		Medzianky	10:30	ZBP rod. Chomová a Orečná
		Hanušovce	10:30	ZBP Eva Perželová

Program bohoslužieb od 24.02.2020 – 01.03.2020

	liturgický kal.	miesto	čas	úmysel
Pondelok 24.02.		Babie	17:15	ZBP Júlia Ivanová, 40. r. života
		Hanušovce	18:00	+ Ján, Helena, Ján
Utorok 25.02.		Pavlovce	06:30	ZBP Jozef, Veronika, Mikuláš
		Hanušovce	18:00	+ Eva
Streda 26.02.	Popolcová streda	Hanušovce	07:00	+ Juraj
		Radvanovce	16:00	ZBP pre rod. Buchľakovú
		Medzianky	17:00	Za trpiacich a chorých našej farnosti
		Babie	17:00	+ Anna, Juraj, František
		Pavlovce	18:00	+ Verona Tomášová, 1. výr.
		Hanušovce	18:00	ZBP Bohuznáma rod.
Štvrtok 27.02.		Medzianky	17:00	ZBP Margita a Ján
		Hanušovce	18:00	+ Michal Lipák
Piatok 28.02.		Pavlovce	17:30	ZBP Marta
		Hanušovce	18:00	+ Ján
Sobota 29.02.		Medzianky	18:00	ZBP Elenka s rod.
		Hanušovce	18:00	+ Ján
Nedeľa 01.03.	1. pôstna nedeľa	Hanušovce	07:30	+ Rozália, Pavol
		Babie	09:00	+ z rod. Harčarikovej
		Pavlovce	09:00	ZBP Marcel a Klára
		Radvanovce	10:30	+ čl. ruženc. bratstva
		Hanušovce	10:30	+ Mária a Emil Imre

Hanušovský hlas – Infolist Rímskokatolíckej farnosti Nanebovzatia Panny Márie
Vydavateľ: Rímskokatolícky farský úrad Hanušovce nad Topľou, Štúrova 13, 09431
Adresa na zasielanie príspevkov: hanusovskyyhlas@gmail.com.